

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/45/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623200836
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1623200836.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: H. X. H. A. M. P. C. Z. Č. Í. F. S. Y. Á., X. G. XX.X.XXXX, V. L. J. Š. Č.. XXX, zastúpená: Mgr. Jakub Horváth, advokát, Bratislava, Hodálova č. 3, proti žalovanému: E. H. M. P. S. Y. C. X., J., X. G. XX.X.XXXX, V. L. Z., R. Č.. XXX/X, zastúpený spoločnosťou: AK-AK s. r. o., IČO: 54 844 762, Bratislava, Suché mýto č. 6, za ktorú koná Mgr. Juraj Kornhauser, o nariadenie neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 31. januára 2024, č.k. 5 C 40/2023-213, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 31. januára 2024, č.k. 5 C 40/2023-213, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok náhradu trov prvého a tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 31.1.2024, č.k. 5 C 40/2023-213 (v poradí druhom), návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia zamietol; žalovanému voči žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal z návrhu žalobkyne doručenom súdu dňa 28.4.2023, ktorým žiadala o nariadenie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia tak, aby súd zriadil záložné právo k nehnuteľnosti špecifikovanej v žalobnom petite zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, vedenej Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom pre katastrálne územie Z., parcela registra „C“ č. XXXX/X, aby vydal aj neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému nenakladať s uvedeným pozemkom. Žalobkyňa vo svojom návrhu uviedla, že žiada o zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu zabezpečenia jej peňažnej pohľadávky vo výške 45.000,- €, ktorú má voči žalovanému titulom jeho povinnosti vrátiť jej zálohovo vyplatené peňažné prostriedky, pretože je tu obava, že žalovaný sa pokúša zaťažiť svoj pozemok, a to parcelu č. XXXX/X záložným právom v prospech tretej osoby a vyhýba sa povinnosti vrátiť jej peňažnú sumu 45.000,- €, ktorú neoprávnene zadržáva.

1.2. Uznesením zo dňa 24.5.2023, č.k. 5 C 40/2023-77, vyhovel návrhu žalobkyne a I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby nenakladal s pozemkom parcela registra „C“, parcela č. XXXX/X, orná pôda o výmere 596 m2, evidovanom na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom pre okres H., obec Z., katastrálne územie Z.; II.1. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobkyne k pozemku, parcele registra „C“, parcelné č. XXXX/X, orná pôda o výmere 596 m2, evidovanom na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom pre okres H., obec Z., katastrálne územie Z., vo vlastníctve žalovaného za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne voči žalovanému na vrátenie preddavku na kúpnu cenu; II.2. uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, a to žalobu o zaplatenie sumy 45.000,- € s príslušenstvom proti žalovanému do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, inak zruší zabezpečovacie opatrenie uvedené vo výroku II.1. tohto uznesenia;

III. uložil žalobkyni zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50,- € na účet Okresného súdu Malacky v lehote do troch dní.

1.3. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.8.2023, č.k. 15 Co 103/2023-160, rozhodol o odvolaní žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie tak, že uznesenie prvoinštančného súdu zo dňa 24.5.2023, č.k. 5 C 40/2023-77, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.10.2023.

1.4. Žalobkyňa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.10.2023 zaslala vyjadrenie spolu s ďalšími listinnými dôkazmi vzhľadom na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, v ktorom uviedla, že z vyjadrení strán je nesporné, že poskytla žalovanému sumu 45.000,- € ako preddavok na kúpnu cenu za pozemky parcely registra „C“, parcelné č. XXXX/X a č. XXXX/X, nachádzajúce sa v katastrálnom území obce Z., pričom podmienky transakcie boli dojednané medzi žalovaným a p. B., jej druhom. Poukázala na to, že žalovaný v odvolaní uviedol, že jej odmieta vrátiť uvedenú sumu aj z dôvodu, že mal s p. B. uzavrieť dohodu, že časť uhradenej kúpnej ceny sa vráti, až keď sa pozemok predá, ako aj z dôvodu, že medzi žalovaným a p. B. bolo dohodnuté, že sa zaplatená časť kúpnej ceny vráti p. B., čomu postúpenie pohľadávky na ňu odporuje. K uvedenému konštatovala, že žalovaný nepredložil na preukázanie alebo osvedčenie týchto tvrdení žiadny dôkaz, pričom existenciu údajnej dohody o zmene splatnosti vrátenia preddavku odvodzuje iba s poukazom na textovú správu C. B. zo dňa 5.11.2022, ktorú mal žalovaný účelovo vytrhnúť z celkového kontextu a úmyselne ju nesprávne interpretovať, keď k žiadnej takejto dohode nemalo dôjsť. Z obsahu správy má byť naopak zrejmé, že p. B. už v auguste 2022 očakával od žalovaného vrátenie peňazí. Bezprostredne potom, ako žalovaný v júli 2022 navýšil pôvodne dohodnutú kúpnu cenu za pozemok o 85.000,- € a tým zmaril celú transakciu, opakovane žiadala žalovaného o vrátenie zaplateného preddavku. Ona s p. B. nadobudli obavu, či im žalovaný vôbec niekedy preddavok vráti. Žalovaný podľa jej slov účelovo a ľstivo zamieňa počiatočnú jej trpezlivosť a C. B. s omeškaním žalovaného za údajnú dohodu o zmene splatnosti pohľadávky na vrátenie preddavku, k uzavretiu ktorej nikdy nedošlo a nebola žalovaným ani len ponúknutá. Ďalej uviedla, že žalovaný sa mal pred orgánom činným v trestnom konaní dňa 9.5.2023 vyjadriť, že mu s C. B. zasielali malé sumy a stále čakal, kedy vyplatia celú kúpnu cenu. Ak by sa mu to podarilo predat', tak je ochotný vyriešiť to džentlmenskou dohodou tak, že im tieto prostriedky vráti s odrátaním toho, o čo bol žalovaný ukrátený, prípadne kedykoľvek počká na vyplatenie kúpnej ceny a môže im to samozrejme predat', resp. uzatvoriť kúpnu zmluvu. Žalovaný síce pod váhou dôkazov uznáva, že zinkasoval preddavky na pozemky od nej, následne pred vyšetrovateľom PZ v máji 2023 tvrdil, že na doplatenie kúpnej ceny z jej strany a C. B. stále čaká a vec je stále ochotný uzavrieť dohodou o vrátení preddavku po predaji pozemkov. Neskôr v odvolaní žalovaný uvádzal, že na doplatenie kúpnej ceny už nečaká, pretože je údajne dohodnutý s ňou a C. B. na vrátení preddavku po predaní pozemkov tretej osobe. Na túto dohodu nemá dôkaz s výnimkou ním označenej správy z októbra 2022, čo znamená, že táto údajná dohoda musela existovať dávno pred jeho výpoveďou v trestnom konaní, v ktorom ju nezmienil, naopak tvrdil, že čaká na doplatenie kúpnej ceny, avšak je ochotný sa v budúcnosti dohodnúť. Navyše sa mal žalovaný dohodnúť len s C. B., že preddavok vráti iba jemu, pričom nesmie túto pohľadávku postúpiť. Poukázala na tvrdenie žalovaného v odvolaní, že má dostatok majetku, aby v prípade exekúcie uspokojil jej pohľadávku. Žalovaný mnohé z nehnuteľností vlastní iba ako podielový spoluvlastník nemajúci ani len nadpolovičný podiel, pričom k predmetným nehnuteľnostiam parcely registra „C“ parcelné č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X sú navyše zriadené dve záložné práva v prospech banky, pričom aj na byt evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie H., ktorého je výlučným vlastníkom žalovaný, je zriadené záložné právo v prospech banky, ktorá má ako prednostný záložný veriteľ právo na uspokojenie peňažných pohľadávok pred jej pohľadávkou. Dala do pozornosti, že trhovú hodnotu predmetného pozemku za 1 m² je maximálne vo výške 150,- €, čo pri výmere pozemku 596 m² predstavuje sumu 89.400,- € podľa Posúdenia hodnoty nehnuteľností zo dňa 2.8.2023, vypracovaného spoločnosťou FIDUCIA, spol. s r.o. uvedená trhovú hodnotu pozemku vo vzťahu k výške jej pohľadávky preukazuje, že ňou požadovaný návrh na zriadenie zabezpečovacieho práva k pozemku zohľadňuje zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovaného. Poukázala taktiež na kroky žalovaného spočívajúce v zaťažení pozemku záložným právom v prospech tretej osoby (na liste vlastníctva vyznačená plomba pod č. V-XXXX/XXXX), ako aj na skutočnosť, že žalovaný ku dňu 23.3.2023 bol v omeškaní s úhradou minimálne troch mesačných splátok svojho zdravotného poistenia v celkovej výške 494,36 €, čo vykresľuje zhoršujúci sa trend v hospodárení žalovaného a jeho zhoršujúcu sa finančnú situáciu. Podľa nej nariadenie neodkladného opatrenia súčasne s nariadením zabezpečovacieho opatrenia zákon nevyklučuje. Keďže záložné právo nebráni dlžníkovi nakladať so zálohom takým spôsobom, že výkon záložného práva - speňaženie zálohu dlžník sťaží, či dokonca úplne zmarí a tým zmarí aj uspokojenie veriteľovej pohľadávky, dlžník môže sťažiť, či

dokonca úplne zmarit' speňaženie zálohu tým, že záloh zaťaží právami tretích osôb. Ak budú na zálohu viaznuť práva tretích osôb, môže vzniknúť stav, kedy nebude mať nik záujem záloh kúpiť a speňaženie zálohu bude preto neúspešné. Dlžník môže napríklad k zálohu s treťou osobou uzatvoriť nájomnú zmluvu, zmluvu o výpožičke, zriadiť vecné bremeno v prospech tretej osoby a podobne. Dlžník napriek existencii záložného práva v prospech veriteľa môže vykonať úkony, ktorými záloh nevýhodne zaťaží s cieľom zmarit' speňaženie zálohu a tým aj uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Záverom uviedla, že sám žalovaný tvrdil, že už zriadil k dotknutému pozemku v prospech tretej osoby záložné právo. Označila správanie žalovaného ako nevyspytateľné, jeho tvrdenia si vzájomne odporujú, čo vzbudzuje u nej dôvodné obavy, že aj v prípade, ak by na dotknutý pozemok bolo zriadené v jej prospech len záložné právo, žalovaný by mohol vykonať rôzne právne úkony s cieľom zmarit' uspokojenie jej pohľadávky. Preto vidí svoj návrh na zriadenie zabezpečovacieho práva súčasne s neodkladným opatrením za opodstatnené. Podala žalobu o zaplatenie na Okresný súd Banská Bystrica.

2.1. Súd prvej inštancie uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 343 (bez odseku, poznámka odvolacieho súdu), § 343 ods. 2, ods. 3, § 344, § 391 ods. 1, ods. 2 C.s.p., § 151h ods. 6, § 151k ods. 1 Občianskeho zákonníka dôvodiac tým, že v prejednávanej veci neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a aj zabezpečovacieho opatrenia. Uviedol, že sa dôsledne oboznámil so závermi vyslovenými odvolacím súdom v uznesení, ktorým zrušil jeho prvé uznesenie o nariadení neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia a opätovne dôkladne preskúmal návrh žalobkyne spolu s priloženými listinami, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu a vo veci prijal nasledovný právny a skutkový stav. Poukázal na charakter a cieľ neodkladného opatrenia, podmienky jeho nariadenia a na to, že rozhodnutie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nie je rozhodnutím meritórnym, súd pri rozhodovaní o ňom nevykonáva dokazovanie. Skúma však, či navrhovateľ osvedčil skutočnosti, ktoré sú v zmysle Civilného sporového poriadku predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V zmysle § 343 ods. 1 a § 344 v spojení s § 326 ods. 1 C.s.p. ide najmä o osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj skutočnosti odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazových prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní, postačuje že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako hodnoverná. Dospel k danej veci k záveru, že žalobkyňa v rozsahu nevyhnutnom pre účely rozhodnutia o podanom návrhu hodnoverne neosvedčila dôvodnosť uplatňovaného nároku, ktorého sa mieni domáhať, t. j. zaplatenia peňažnej pohľadávky vo výške 45.000,- €, ktorá vznikla ako preddavok, časť z kúpnej ceny za pozemok parcela registra „C“ parcelné č. XXXX/X, katastrálne územie Z., pričom kúpna cena za oba pozemky, ktoré žalobkyňa s C. B. zamýšľa kúpiť, bola dohodnutá pôvodne vo výške 175.000,- €; žalovaný túto skutočnosť nijako nepoprel. Na základe skutočností uvádzaných žalobkyňou pokladá za nesporné, že pohľadávka je identifikovateľná, peňažný nárok trvá. Spornou zostáva skutočnosť, či predmetná pohľadávka je podľa žalobkyňou a žalovaným interpretovaných skutočností, splatná. Každá zo strán prednáša vlastné tvrdenia o existencii dohody, v zmysle ktorej malo prísť k splatnosti pohľadávky až predajom pozemkov ponúkaných žalovaným, s čím podľa tvrdenia žalovaného mali žalobkyňa i p. B. súhlasiť a podľa tvrdení žalobkyne k žiadnej takejto dohode nemalo medzi nimi prísť. Každá zo strán ponúkla obsah správ vymenených si medzi sebou, avšak obsah z nich každá zo strán prezentuje podľa cieľom žiadaného úspechu v tomto konaní. Ďalej pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia posudzoval dôvodnosť nároku. V tejto súvislosti musí mať súd minimálne za osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri splnení obsahu tejto podmienky vychádzal z tvrdení, resp. listinných dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila. Pôvodne uvádzané rozhodujúce skutočnosti s dôkazmi doplnila o skutočnosti a listinné dôkazy zo dňa 26.10.2023, ktoré preskúmal a vo väzbe na tvrdenia a dôkazy žalobkyne obsiahnuté v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, zhodnotil. Žalobkyňa v kontexte svojich tvrdení, rozhodujúcich skutočností a dôkazov nedostatočne preukázala potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Požiadavka aspoň osvedčenia takých skutočností, ktoré by v konkrétnej veci odôvodňovali potrebu jeho nariadenia, nebola splnená. Žalobkyňa síce uviedla, že v danej veci existuje obava o tom, že exekúcia bude ohrozená či zmarená, ako aj obavu, že žalovaný sa zbavuje majetku a v prípade potreby by nebol schopný uhradiť jej pohľadávku, avšak tieto rozhodujúce skutočnosti, resp. jej existenciu nepreukázala. Posúdením týchto skutočností zastáva názor, že žalobkyňa v návrhu, ako ani v nasledujúcich vyjadreniach, nedoplnila také skutočnosti, resp. neposkytla také dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby

zmarenia exekúcie, teda nenaplnila podmienku odôvodňujúcu nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Skutočnosť, že žalobkyňa svoju obavu oprela len o fakt, že na predmetnom pozemku, na ktorom žiada zriadiť záložné právo, existuje plomba a žalovaný má v úmysle tento pozemok predať, sama osebe neosvedčuje dôvodnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Zároveň pri rozhodovaní o návrhu prihliadal na zásadu primeranosti vo vzťahu k zásahu do majetkových pomerov žalovaného. Zriadením záložného práva na predmetnom pozemku by tak prišlo k nepomeru medzi požadovanou výškou pohľadávky a hodnotou zaťaženého pozemku žalovaného, čím by prišlo k porušeniu akceptácie zásady primeranosti, a to aj v súlade s poznatkami súdu, ktoré získal v kontexte následných vyjadrení sporových strán vzťahujúcich sa k vypracovanému posúdeniu hodnoty nehnuteľnosti spoločnosťou FIDUCIA, spol. s r.o. Ešte poukázal na skutočnosť, že tento ocenený pozemok nie je jediným hodnotným majetkom žalovaného. Z uvedeného možno predpokladať, že obava z ohrozenia exekúcie nie je daná, nakoľko predmetná pohľadávka by pre prípad mohla byť uspokojená z iného majetku žalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zhodnotil, že návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nebolo možné vyhovieť. Ďalej sa zaoberal návrhom žalobkyne o nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení (pravdepodobne povinnosti, poznámka odvolacieho súdu) žalovanému, aby nenakladal s dotknutým pozemkom. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane listinných dôkazov k nemu priložených dospel k záveru, že žalobkyňa v rozsahu nevyhnutnom pre účely rozhodnutia o podanom návrhu síce osvedčila pravdepodobnosť nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana, v tomto prípade peňažná pohľadávka, avšak hodnoverne neosvedčila nebezpečenstvo bezprostrednej hroziacej ujmy. Žalobkyňa svojimi tvrdeniami a priloženými listinami neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán konania, ani potrebu zabezpečiť prípadnú exekúciu, ak by bola ohrozená. V tejto súvislosti odkázal na odôvodnenie obsiahnuté v bode 29. napadnutého uznesenia. Záverom zopakoval, že po oboznámení sa s návrhom žalobkyne, jej tvrdeniami, vyjadreniami a k tomu priloženými listinami, tieto nanovo preskúmal a vzhľadom k zákonným a skutkovým zisteniam dospel k záveru, že návrhu žalobkyne nie je možné vyhovieť, keďže dostatočne neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie, hodnoverne neopísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, jednoznačne neuviedla skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť nároku, ktorému sa má v zmysle zákonných ustanovení poskytnúť ochrana. Podľa jeho názoru zriadením záložného práva k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného tak, ako to navrhla žalobkyňa, nie je možné dosiahnuť jeho požadovanú ochranu. Pri rozhodovaní súčasne zohľadnil potrebu a splnenie podmienok pre ich nariadenie aj z pohľadu účelu súdneho konania vo všeobecnej rovine, ako aj ochrany práv a právom chránených záujmov všetkých subjektov konania. Súd pri svojom novom rozhodnutí rešpektoval aj stanovisko druhostupňového (správne druhoінстанčného, poznámka odvolacieho súdu) súdu v tomto konaní vzhľadom na ustanovenie § 391 C.s.p..

2.2 O náhrade trov konania rozhodol právne podľa ustanovení § 255 ods. 1, ods. 2, § 262 ods. 2 C.s.p. a žalovanému ako úspešnej strane v konaní, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p.). Vytkla prvoinštančnému súdu, že nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu o tom, že je povinný „nové rozhodnutie správne a dostatočne odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 236 C.s.p.“, pretože napadnuté uznesenie nielenže opätovne riadne a preskúmateľne neodôvodnil, ale bez náležitého zákonného a logického zdôvodnenia dospel v ňom aj k úplne opačným záverom ako v jeho predchádzajúcom uznesení a tak je jeho postup v priamom rozpore s § 391 ods. 2 C.s.p. Poukázala na ustanovenia § 326 ods. 1, § 344 C.s.p. s tým, že o okrem Whatsapp komunikácie so žalovaným, ktorú žalovaný účelovo vytrhol z kontextu a interpretuje ju ako dohodu o zmene splatnosti preddavku (na ktorú poukázal prvoinštančný súd v uznesení okresného súdu), predložila aj ďalšie dôkazy, a to zápisnicu o výsluchu žalovaného zo dňa 9.5.2023, VS: ORP-125/2-VYS-MA-202 a odpor žalovaného voči platobnému rozkazu zo dňa 26.10.2023, sp.zn. 10 Up 1539/2023, čím poukázala na protichodné vyjadrenia žalovaného v súdnych konaniach, ako aj v trestnom konaní, ktoré preukazujú, že žalovaný si zakaždým a „za pochodu“ špekulatívne vedome a úmyselne vymýšľa nový „príbeh“ ohľadom okolností a podmienok prijatia a s tým súvisiacej splatnosti preddavku. Napádané uznesenie neobsahuje žiadne

preskúmateľné právne úvahy, z ktorých by bolo zrejmé, akým spôsobom (a či vôbec) prvoinštančný súd pri posudzovaní dôvodnosti uplatňovaného nároku vyhodnotil ňou vyššie uvedené listinné dôkazy a tak nie je vôbec zrejmé, na základe akých úvah, zohľadňujúc jednotlivé dôkazy osobitne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel prvostupňový (správne prvoinštančný, poznámka odvolacieho súdu) súd k názoru o hodnovernom neosvedčení dôvodnosti uplatňovaného nároku. Navyše pri posudzovaní o jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dospel k (nepreskúmateľnému) záveru, že „hodnoverne neosvedčila dôvodnosť uplatňovaného nároku“, avšak pri posudzovaní jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (odôvodneného tými istými skutočnosťami a dôkazmi!), už súd prvej inštancie konštatoval, že „žalobkyňa osvedčila pravdepodobnosť nároku, avšak hodnoverne neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.“ Prvoinštančný súd teda najprv ustálil, že dôvodnosť/pravdepodobnosť uplatneného nároku nepreukázala, pričom následne skonštatoval úplný opak (pravdepodobne) iba na základe účelovej dezinterpretácie obsahu predloženej textovej komunikácie medzi žalovaným a jej druhom C. B. zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie pri hodnotení týchto dôkazov (opätovne) vôbec nezobral do úvahy ňou preukázanú nedôveryhodnosť žalovaného, ktorý ohľadom tejto veci opakovane menil verzie podľa potreby. Uvedené nelogické a navzájom si odporujúce závery súdu prvej inštancie iba potvrdzujú zmätočnosť a nezákonnosť napadnutého uznesenia. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie problematiku splatnosti jej pohľadávky nesprávne právne posúdil, že (v rovine osvedčenia) nedospel k záveru, že táto je splatná. Skutočnosť, že prvoinštančný súd nedospel (v rovine osvedčenia) k záveru, že medzi ňou a/alebo C. B. na jednej strane a žalovaným na druhej strane neexistovala dohoda o naviazaní splatnosti pohľadávky na vrátenie preddavku na predaj príslušných pozemkov, teda že medzi týmito osobami ohľadom lehoty splatnosti neexistovala žiadna dohoda, je de facto nesprávnym skutkovým zistením. Z vykonaného dokazovania možno jednoznačne konštatovať, že v aktuálnom procesnom štádiu je miera pravdepodobnosti vyhovieť žalobe určite vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Jedinou spornou otázkou totiž je moment splatnosti pohľadávky. Ak by aj pripustila, že vzájomnú textovú komunikáciu C. B. a žalovaného ohľadom predaja pozemku na účely vrátenia preddavku možno interpretovať nielen tak, že žalovaný získaný preddavok „spreneveril“ a jeho vrátenie viazal (bez súhlasu C. B. a nej) na predaj daného pozemku, preto sa C. B. dopytoval na stav tohto predaja, ale teoreticky aj ako ju (komunikáciu) interpretuje žalovaný, s ohľadom na jeho účelové a rozporné tvrdenia ohľadom tejto veci je (v rovine osvedčenia) potrebné uveriť práve nej a nie žalovanému, ktorý preukázateľne klame. K tvrdeniu prvoinštančného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia o tom, že „žalobkyňa oprela hrozbu zmarenia exekúcie len o fakt, že na predmetnom pozemku, na ktorom žiada zriadiť záložné právo, existuje plomba a odporca má v úmysle tento pozemok predat.“ Konštatovala, že predložila v konaní niekoľko ďalších dôkazov, ktoré osvedčujú možnosť ohrozenia budúcej exekúcie na majetok žalovaného, a to zmluvu o pôžičke, ktorú žalovaný uzavrel s p. D. P. ako záložným veriteľom vo výške 24.000,- € pre účely financovania výstavby cesty, prípojky vody a kanalizačného rozvodu k pozemkom a potvrdenie zo zoznamu dlžníkov zo dňa 23.3.2023, o ktorých nie je v odôvodnení napadnutého uznesenia ani zmienka. Potreba žalovaného požičať si peňažné prostriedky od p. P. na zveľaďovanie príslušných pozemkov napriek skutočnosti, že od nej žalovaný zinkasoval preddavky na ich kúpu vo výške 45.000,- €, ako aj evidencia žalovaného v zozname dlžníkov s úhradou verejného zdravotného poistenia nepochybne svedčí o zhoršujúcom sa trende v hospodárení žalovaného a o s tým súvisiacej zhoršujúcej sa jeho finančnej situácie. O čom svedčí aj fakt, že napriek jeho tvrdeniu v jeho odvolaní proti predchádzajúcemu uzneseniu, podľa ktorého pôžička p. P. bola splatná dňa 15.6.2023, príslušné záložné právo do dnešného dňa nebolo z katastra nehnuteľností vymazané, čo jednoznačne osvedčuje niekoľkomesačné omeškanie žalovaného s vrátením tejto pôžičky. Toto omeškanie je pritom v priamom rozpore s tvrdeniami žalovaného o jeho dobrej finančnej kondícii a dostatku majetku na úhradu jeho dlhov. Dala do pozornosti v tejto súvislosti uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.1.2017, sp.zn. 43 CoKR 29/2016. K bodu 29. odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedla, že súd prvej inštancie absolútne odignoroval a vôbec nevyhodnotil argumentáciu a dôkazy, ktoré predložila a ktoré spochybňovali majetnosť žalovaného, a to že žalovaný síce okrem dotknutého pozemku vlastní aj iné nehnuteľnosti, avšak vždy ide iba o nehnuteľnosti, na ktorých už viazne ťarcha v podobe (takmer určite hypotekárneho) záložného práva v prospech banky ako prednostného záložného veriteľa. Žalovaný pritom v doterajšom priebehu konania nikdy nepoprel toto jej skutkové tvrdenie, v čoho dôsledku mal prvoinštančný súd na toto jej skutkové tvrdenie prihliadnúť, ako na nesporné bez potreby jeho osvedčovania s odkazom na svoje vyjadrenie zo dňa 25.10.2023. Navyše, pozemky parcely registra „C“ parcelné č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X a na nich stojace príslušné stavby žalovaný vlastní iba ako podielový spoluvlastník nemajúci ani len nadpolovičný podiel, čo v praxi nepochybne spôsobuje ťažkosti pri speňažení takéhoto majetku. Namietala aj, že

z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je tiež vôbec zrejmé, na základe akej právnej úvahy súd prvej inštancie dospel k záveru, že „by prišlo k nepomeru medzi požadovanou výškou pohľadávky a hodnotou zaťaženého pozemku odporcu, a to s ohľadom na hodnotu pozemku stanovenú spoločnosťou FIDUCIA, spol. s r.o.“ (89.400,- €), nakoľko práve s ohľadom na uvedenú cenu, na ktorú prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí sám, ale bez bližšieho vysvetlenia v tejto súvislosti poukázal, je zrejmé, že uvedená trhovú hodnotu pozemku vo vzťahu k výške jej pohľadávky preukazuje, že ňou požadovaný návrh na zriadenie zabezpečovacieho práva k pozemku zohľadňuje zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovaného. Naopak, neprimeranému zásahu do majetkových pomerov žalovaného by došlo zaťažením práve ostatných nehnuteľností, ktorých je žalovaný vlastník, resp. spoluvlastník a ktoré sú zabezpečené záložnými právami v prospech bánk. V takom prípade by totiž žalovaný bol nepochybne vystavený neprimeranému riziku v podobe okamžitého zosplatnenia úverov, nakoľko takáto forma sankcie je štandardne obsiahnutá v bankových úverových zmluvách. Odvolaciemu súdu preto navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia vyhovieť, inak aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadala náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, zotrval na všetkých predchádzajúcich písomných vyjadreniach a s odvolaním žalobkyne nesúhlasí. Osobitne zdôraznil nepravdivosť tvrdení žalobkyne o tom, že v napadnutom rozhodnutí údajne absentujú úvahy prvoinštančného súdu, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa hodnoverne neosvedčila dôvodnosť uplatňovaného nároku, že prvoinštančný súd údajne dospel k nesprávnemu záveru o neosvedčení možnosti ohrozenia budúcej exekúcie a absenciu jej vyjadrenia prečo by mal súd prvej inštancie nariadiť zabezpečovacie a zároveň aj neodkladné opatrenie. Nestotožnil sa s odvolacou námietkou žalobkyne o nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia, pretože hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia žalobkyne, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. K priloženým listinným dôkazom uvádzaným v odvolaní dodal, že tieto boli do konania predložené až dňa 26.10.2023 v rámci vyjadrenia žalobkyne k zrušujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Bratislave napriek tomu, že žalobkyňa týmito dôkazmi disponovala už skôr s poukazom na ustanovenie § 153 ods. 1, ods. 2 C.s.p. Vo vzťahu k splatnosti pohľadávky uviedol, že z doterajšieho zisteného skutkového stavu vyplýva, že medzi ním a žalobkyňou, resp. p. B. existuje platná dohoda o vrátení zaplatených častí kúpnej ceny po predaji pozemkov, takže splatnosť tejto pohľadávky sa viaže na moment predaja pozemkov. Vzhľadom k tomu, že k predaju zatiaľ nedošlo, aj keď jeho konanie smeruje preukázateľne k predaju, pohľadávka žalobkyne sa zatiaľ nestala splatnou. Do dnešného dňa ho žalobkyňa ani len kvalifikovane nevyzvala na vrátenie zaplatenej časti kúpnej ceny. Keďže pohľadávka žalobkyne nie je splatná, nemôže ani dochádzať k ohrozeniu exekúcie ako to tvrdí žalobkyňa, nakoľko nesplattná pohľadávka nemôže byť ani predmetom súdneho vymáhania v základnom konaní o jej zapltenie na príslušnom súde. K tvrdeniu žalobkyne v odvolaní, v ktorom namieťa že sa súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nedostatočne vysporiadal s otázkou osvedčenia existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená, poukázal na dôvody uvedené v bode 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že niekoľkokrát v konaní poukazoval na to, že hodnota pohľadávky, ktorú má mať žalobkyňa voči nemu je vo výške 45.000,- €, pričom len hodnota parcely C-KN č. XXXX/X, katastrálne územie Z., na ktorú bolo zriadené záložné právo, je niekoľkonásobne vyššia, nehovoriac o tom, že má ďalší hodnotný majetok, z ktorého by mohla byť uspokojená prípadná exekúcia. Na to, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie musí mať minimálne za osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Prvoinštančný súd pri splnení obsahu tejto podmienky vychádzal z tvrdení, resp. listinných dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila. On v konaní riadne preukázal, že má dostatok majetku na to, aby v prípade exekúcie uspokojil pohľadávku žalobkyne a táto skutočnosť zároveň osvedčuje, že sa nesnaží nijako zaťažiť svoj majetok v neprospech žalobkyne, ako aj konštatoval Krajský súd v Bratislave v bode 10. uznesenia zo dňa 28.8.2023, č.k. 15 Co 103/2023-160. K ďalšiemu tvrdeniu žalobkyne v odvolaní o údajom zhoršujúcom sa trende v jeho hospodárení uviedol, že v konaní žiadnym spôsobom nepopiera a z verejne dostupných zdrojov je zrejmé, že nehnuteľné veci v jeho vlastníctve sú zaťažené záložným právom financujúcich bánk. Dal ale do pozornosti, že tieto záložné práva boli zriadené ešte v rokoch

2015 a 2016, čo svedčí o tom, že si riadne plní svoje záväzky voči financujúcim bankám. Nemožno preto tvrdiť, že by mal finančné problémy, alebo že by sa jeho finančná situácia postupne zhoršovala. Predmetné zabezpečené úvery pravidelne uhrádza už viac ako 8 rokov, čo naopak osvedčuje jeho platobnú schopnosť, pričom aj vzhľadom na rastúce ceny nehnuteľnosti v posledných rokoch pohľadávky banky už nedosahujú hodnotu zaťažených nehnuteľností, preto na prípadnú exekúciu tejto nesplatenj pohľadávky má dostatok majetku. Existencia tiarch na nehnuteľnostiach neznamená, že by nemal dostatočný majetok. Argumentáciu žalobkyne o tom, že záložné práva bánk sťažujú uspokojenie jej údajne splatnej pohľadávky považuje za právne irelevantnú, keď v tomto prípade neexistuje obava z ohrozenia exekúcie. Odhliadnuc od existencie záložných práv je nepochybné, že sa majetku žiadnym spôsobom nezbavuje a má dostatok majetku na zaplatenie pohľadávky žalobkyne, ak by sa táto stala splatnou. Žalobkyňa aj v návrhu tvrdila, že sa má zbavovať majetku, avšak zopakoval, že o tomto nepravdivom tvrdení neexistuje žiaden dôkaz (okrem dohody o predaji pozemku so samotnou žalobkyňou). Od podania návrhu žalobkyňou nevykonala žiadne úkony smerujúce k predaju alebo zaťaženiu svojho majetku, čo svedčí o nepravdivosti tvrdení žalobkyne. Preukázal, že vykonáva všetky úkony smerujúce k predaju pozemkov aj za účelom uspokojenia nesplatenj pohľadávky žalobkyne podľa vzájomnej dohody. Exekúcia nie je v žiadnom prípade ohrozená. Žalobkyňa neosvedčila obavu z ohrozenia exekúcie, takže nie je splnená zákonná podmienka na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia. Nepokúša sa „zbaviť“ svojho majetku a ohrozenie prípadnej exekúcie nevyplýva ani z nepravdivých skutočností opísaných žalobkyňou. Obava z ohrozenia exekúcie zo strany žalobkyne bola odôvodnená výlučne plombou v katastrálnom konaní, v ktorom malo dôjsť k vkladu záložného práva k pozemku parcela C-KN č. XXXX/X, katastrálne územie Z.. Ak by sa skutočne zbavoval svojho majetku, nezaťažoval by nehnuteľnosť záložným právom a zároveň by sa snažil predáť všetok majetok vo svojom vlastníctve, k čomu preukázané nedochádza. Žalobkyňa v odvolaní naďalej navrhuje, aby súd vyhovel jej návrhu na nariadenie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia, avšak v odvolaní len rozsiahlo argumentuje potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a k potrebe nariadenia neodkladného opatrenia sa žiadnym spôsobom nevyjadřila a tak zjavne ignoruje znenie ustanovenia § 324 ods. 3 C.s.p. Keďže nie je daná dôvodnosť ohrozenia budúcej exekúcie, pričom samotná žalobkyňa a p. B. dokonca žiadali riešenie veci predajom a následným vrátením častí kúpnej ceny, je plne oprávnený realizovať svoje vlastnícke právo, pričom naopak je v tomto nedôvodné a neoprávnene obmedzovaný v jeho výkone zo strany žalobkyne. Je predovšetkým oprávnený realizovať svoje vlastnícke právo ako každý iný vlastník, pričom je zrejmé, že síce nejde o jeho podnikanie vo forme opakovanej zárobkovej činnosti, ale je v jeho dlhodobej snahe zhodnotiť a speňažiť vlastnú vec neoprávnene a bezdôvodne obmedzovaný, čo je v rozpore so základnými vlastnosťami právneho inštitútu vlastníctva, resp. ústavného práva vlastníť majetok, a to jeho nedotknuteľnosťou. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť; žiadal náhradu trov konania.

5. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu nevyjadřila.

6. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 324, § 325 ods. 2 písm. c/, § 329 ods. 1, ods. 2, § 343, § 344, § 378 ods. 1, § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len C.s.p.] a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

7. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil v celom rozsahu a keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ako správnym, uznesenie odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. V predmetnej veci ide v poradí o druhé uznesenie súdu prvej inštancie, keď uznesením v poradí prvom zo dňa 24.5.2023, č.k. 5 C 40/2023-77, I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby nenakladal s pozemkom parcela registra „C“ parcela č. XXXX/X, orná pôda o výmere 596 m², evidovanom na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom pre okres H., obec Z., katastrálne územie Z.; II.1. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobkyne k pozemku parcela registra „C“ parcelné č. XXXX/X, orná pôda o výmere 596 m², evidovanom na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom pre okres H., obec Z., katastrálne územie Z., vo vlastníctve žalovaného za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobkyne voči žalovanému na vrátenie preddavku na kúpnu cenu; II.2. uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej o zaplatenie sumy

45.000,- € s príslušenstvom proti žalovanému, do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, inak zruší zabezpečovacie opatrenie uvedené vo výroku II.1. uznesenia; III. uložil žalobkyni zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 € na účet Okresného súdu Malacky v lehote do troch dní. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 28.8.2023, č.k. 15 Co 103/2023-160, zrušil uvedené uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného skonštatoval, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva, z akého dôvodu prvoinštančný súd nariadil zabezpečovacie a aj neodkladné opatrenie, keď podľa § 324 ods. 3 C.s.p. je neodkladné opatrenie možné nariadiť iba v prípade, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, z dôvodu ktorého odvolací súd považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Odôvodnenie rozhodnutia má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Uznesenie musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným ustanovením zákona, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré musí obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Súd prvej inštancie sa pri odôvodňovaní napadnutého uznesenia uvedeným neriadil a tak odvolací súd zhodne s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho odvolaní má za to, že prvoinštančný súd neposkytol žiadne vysvetlenie vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, čím mu odňal možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti napadnutému uzneseniu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych prostriedkov. Odvolací súd súhlasí aj s odvolacou námietkou žalovaného ohľadne nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, keď sa dostatočne nezaoberal tým, či žalobkyňa preukázala potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a či osvedčila také skutočnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali potrebu jeho nariadenia. Žalovaný správne namietal vo svojom odvolaní, že žalobkyňa nepreukázala existenciu obavy o tom, že exekúcia bude ohrozená či zmarená, že sa zbavuje majetku a že by nebol schopný uhradiť jej pohľadávku, teda podmienky, ktoré by odôvodňovali nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keďže žalobkyňa neposkytla také dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie, ani neuviedla rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia a iba poukázala na to, že na predmetnom pozemku, na ktorom žiadala zriadiť záložné právo existuje plomba a že žalovaný má v úmysle tento pozemok predať. Súd prvej inštancie vôbec pri rozhodovaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nezobral do úvahy to, že žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti, a to pozemku parcelné č. XXXX/X, v katastrálnom území Z., ktorý vlastní od roku 2013, o čom predložila žalobkyňa výpis z listu vlastníctva č. XX, zo dňa 10.3.2023 (č.l. 8 spisu) a či tak pohľadávka žalobkyne voči žalovanému je nevyožiteľnou, keď nepreukázala, že by sa žalovaný zbavoval svojho majetku a tak by prípadná exekúcia mala byť ohrozená. Navyše prvoinštančný súd ani nezohľadnil pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia zásadu primeranosti. V odôvodnení napadnutého uznesenia taktiež chýbajú dôvody, pre ktoré prvoinštančný súd uložil žalobkyni povinnosť podať vo veci samej žalobu (výrok II.2.), preto aj v tejto časti s odkazom na body 8.1., 8.2. a 9. odôvodnenia tohto uznesenia, považuje odvolací súd napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné. Odvolací súd ďalej dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že výrok III. napadnutého uznesenia, ktorým uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh nie je správny, pretože podľa § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie. Z uvedeného vyplýva, že vo veciach súdnych poplatkov koná a rozhoduje vyšší súdny úradník. Vzhľadom k tomu, že o povinnosti zaplatiť tento súdny poplatok rozhodol nesprávne sudca, namiesto vyššieho súdneho úradníka, uprel žalobkyni právo na podanie riadneho opravného prostriedku. Záverom odvolací súd dodáva, že v napadnutom uznesení absentuje výrok o náhrade trov konania, keď návrh na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia nebol podaný v rámci konania vo veci samej a tak bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že bude jeho povinnosťou opätovne rozhodnúť o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia, náležite skúmať, či sú dané predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia v naznačenom smere (body 7. až 13. odôvodnenia tohto uznesenia), pričom nové rozhodnutie musí správne a dostatočne odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 236 C.s.p.

9. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu uvedenom v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 28.8.2023, č.k. 15 Co 103/2023-160 a dospel k správne právnemu záveru uvedenom v bode 34. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že v prejednávanej veci neboli splnené zákonom stanovené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a ani zabezpečovacieho opatrenia.

10. V danej veci sa žalobkyňa domáha nariadenia neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia pred začatím konania vo veci samej. O nariadenie záložného práva na nehnuteľnosť - pozemok parcela registra „C“ č. XXXX/X, nachádzajúcu sa v katastrálnom území Z., žiada z dôvodu zabezpečenia jej peňažnej pohľadávky vo výške 45.000,- €, ktorú má voči žalovanému titulom jeho povinnosti vrátiť jej zálohovo vyplatené peňažné prostriedky na kúpu tejto nehnuteľnosti (ako aj ďalšej nehnuteľnosti), ktorá je zaťažaná záložným právom v prospech tretej osoby. Nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že ním nebude vytvorený nenávratný stav, pretože vzhľadom na jeho povahu iba dočasne zbavovať sa svojho majetku, že právne účinky navrhovaného neodkladného opatrenia sú v súlade s princípom proporcionality, pretože parcela č. XXXX/X je de facto jediný majetok žalovaného, z ktorého speňazenia môže byť potencionálne jej pohľadávka uspokojená. Sledovaný účel nemožno dosiahnuť iba zabezpečovacím opatrením, pretože sudcovské záložné právo, ktorého zriadenia sa domáha z dôvodu priority poradia zapisovaných údajov do katastra nehnuteľností, by de facto mohlo znamenať, že jej sa záloh nepodarí speňažiť.

11. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalobkyne o tom, že súd prvej inštancie pri posudzovaní jej návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dospel k nepreskúmateľnému záveru, že hodnoverne neosvedčila dôvodnosť uplatneného nároku, pretože prvoinštančný súd v bodoch 28. a 29. odôvodnenia napadnutého uznesenia dostatočným spôsobom vysvetlil, z akého dôvodu neboli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, s ktorým odôvodnením odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí a na doplnenie dodáva nasledovné. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá musí byť špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že peňažný nárok trvá a je dôvodný. Súd môže nariadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 343 ods. 1 C.s.p.). Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí mať súd aspoň osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a preto by žalobca na osvedčenie rozhodujúcich skutočností mal poskytnúť súdu dôkazy, ktorými jednoznačne osvedčí potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Zároveň sa musí zohľadniť, pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, aj zásada primeranosti zásahu do majetkových pomerov dlžníka.

12. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia má obsahovať náležitosti uvedené v stanovení § 326 C.s.p. (opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana), spolu s pripojením listín, na ktoré sa odvoláva.

13. Odvolací súd dospel, zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa nepreukázala existenciu obavy o tom, že exekúcia bude ohrozená či zmarená, že sa žalovaný zbavuje majetku a že by nebol schopný uhradiť jej pohľadávku, teda nepreukázala potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pretože neosvedčila také skutočnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali potrebu jeho nariadenia a nepredložila dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Skutočnosť, že žalovaný uzavrel zmluvu o pôžičke s D. P. ako záložným veriteľom vo výške 24.000,- € na financovanie výstavby cesty, prípojky vody a kanalizačného rozvodu k pozemkom ešte neznamena, že žalovaný nemôže uspokojiť pohľadávku žalobkyne vo výške 45.000,- €, pretože žalovaný okrem predmetného pozemku vlastní ďalší majetok (byť, je spoluvlastníkom iných pozemkov). Na uvedenom nemení nič ani to, že na niektorých nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného sú zapísané záložné práva. Žalobkyňa sa domáha zaplata svojej pohľadávky voči žalovanému vo výške 45.000,- € v súdnom konaní (v súčasnosti vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 31 C 153/2023), v ktorom sa budú riešiť sporné otázky medzi stranami sporu týkajúce sa aj splatnosti tejto pohľadávky, pričom nie je jednoznačne zrejmé, či v konaní bude žalobkyňa úspešná, ako tvrdila vo svojom odvolaní.

14. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru aj o tom, že v danom prípade nie sú dané podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože neodkladné opatrenie súd nariadi až vtedy, ak sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V danej veci sa žalobkyňa domáha aj nariadenia neodkladného opatrenia za účelom zabezpečenia svojej pohľadávky, ktorú má voči žalovanému, z dôvodu ktorého má prednosť zabezpečovacie opatrenie pred neodkladným opatrením. Odvolací súd poukazuje na to, že neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, neodkladným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Cieľom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne vyriešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu, pričom záujem na účinnej a rýchlej dočasnej ochrane práv je vyjadrený aj v menej striktných požiadavkách na formu neodkladného opatrenia. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov (právnych vzťahov) strán sporu tak zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Účelom neodkladného opatrenia je okamžite dočasne vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. Na rozdiel od inštitútu neodkladného opatrenia, inštitút zabezpečovacieho opatrenia slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá musí byť špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že peňažný nárok trvá a je dôvodný. Súd môže nariadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí mať súd aspoň osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená a preto by žalobca na osvedčenie rozhodujúcich skutočností mal poskytnúť súdu dôkazy, ktorými jednoznačne osvedčí potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Zároveň sa musí zohľadniť, pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, aj zásada primeranosti zásahu do majetkových pomerov dlžníka. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, teda aby sa zamedzilo, zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Súd môže na návrh zriadiť záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva a v prípade plurality záložných práv na predmete záložného práva garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie podľa dňa jeho vzniku. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie pohľadávky v exekučnom konaní podľa § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia musí súd zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí sa zohľadniť uvedená zásada do majetkových práv dlžníka aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia nesmie vzniknúť zjavný nepomer a súd by mal rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

15. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalobkyne, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces, ktorého súčasťou je aj náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nakoľko napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 236 C.s.p. Prvoinštančný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, aj ako vec právne posúdil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, napríklad v náleze č.k. III. ÚS 119/03-30, pričom vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). V danej veci súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil z akého dôvodu považoval návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a neodkladného opatrenia za nedôvodný. Odvolací súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou sporu, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 59102/08), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008]. Obsahom

práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

16. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovení § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozhodnutí upravených v ustanoveniach § 220 ods. 2 a § 236 C.s.p. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálezh súdu. Okolnosti namietané žalobkyňou v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

17. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

18. O náhrade trov prvého a tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal v prvom (jeho odvolaniu bolo vyhovené) a tomto odvolacom konaní úspech (odvolaniu žalobkyne nebolo vyhovené), priznal nárok na náhradu trov prvého a tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd rozhodol aj o prvých trovách odvolacieho konania, keďže z odôvodnenia napadnutého uznesenia (bod 38.) nevyplýva, že by rozhodol o prvých trovách odvolacieho konania. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov prvého a tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).